

Slava Bogu na višavah in na zemlji mir ljudem, ki so blage volje

Bilo je noči med 5. in 6. junijem 1944. Takrat mi je bilo 11 let in sedela sem z drugimi člani družine v kuhinji. Bilo je že pozno zvečer. Naša hiša je bila na samotnem kraju daleč izven vasi. V obalnem predelu Normandije je bilo popolnoma mirno.

Nenadoma smo zaslišali hrumenje letal. Gotovo jih je bilo mnogo. Minilo je pet minut. Naenkrat so se kuhinjska vrata sunkovito odprla in vstopil je možki s sajastim obrazom in nam začel groziti z brzostrelko. Vsi smo otrpnili, vendar bolj od presenečenja kot pa od strahu.

»Prijatelj ali sovražnik?« je zaklical mož. Govoril je z močnim ameriškim naglasom. Tedaj je rekel moj petletni bratec Claude: «Saj smo vendar vsi prijatelji.» Neznaneč obraz se je razjasnil.

»In od kod prihajate vi?« je vprašal oče.

»Z neba sem padel!« se je zarežal Američan. In pojasnil: »S padalom!«

»Ali je to tista dolgo pričakovana invazija?« je oče vprašal.

»Da, tako je,« je odvrnil ameriški vojak.

Da bi lahko angleške in ameriške ladje pristale v Franciji, so v tej noči odvrgli na tisoče padalcev. Dva ranjena Američana, ki sta se pri skoku poškodovala, je sprejela naša družina in namestili smo ju v prvo nadstropje. Eden od njiju, poročnik, je moral zaradi okužbe na zlomljeni nogi ostati v postelji; drugi, Kerry, simpatičen velikan pa je lahko šepal naokoli, kajti imel je le močno zvinjeno nogo.

Ko sem naslednje jutro vstala, sem videla iz podstrešnega okna, da se hiši približujejo trije možki. Na nekega oficirja sta se opirala dva težko ranjena vojaka. Stekla sem dol po stopnicah in poklicala očeta. Pogledal je skozi okno in rekel: »Nemci so! S temi nočem imeti nobenega opravka.«

Toda mati je odvrnila: »Dva sta hudo ranjena. Moramo jima pomagati. - Genovefa, prinesi velik snop slame, položili ju bomo v kuhinjo. In še veliko padalo iz kleti, tega bomo razprostrli namesto rjuhe.« Tako smo tudi storili.

Nemci so že stali tik pred vrati. Niso bili oboroženi. »Madam, mladenič je izgubil veliko krvi,« je rekel oficir proseče. Mati je negovala oba težka ranjenca, kakor je najbolje vedela. Jaz sem skuhala in jima prinesla kavo.

V tistem trenutku prišepa v kuhinjo Kerry. Ni oborožen. Molči. Strmi. Kerry ni še nikoli videl kakega Nemca.

Takoj mu je jasno kaj se dogaja. Kerry in nemški oficir se opazujeta in še vedno molčita. Tedaj Nmec povsem spontano poda roko Američanu. Kerry omahuje drobec sekunde. Njegov pogled se sreča z materinim, ki lahko pokima z glavo. Blagi velikan sprejme ponujeno roko. Oba moža se dolgo gledata, njun pogled je prijazen.

Pri nas ni več sovražnikov. So samo ljudje, ki trpijo. Nmec in Američan sta si takoj simpatična. Osuplo ju gledam. Sedaj pijeta skupaj kavo pri kuhinjski mizi. In vendar bi morala streljati drug na drugega, ubiti drug drugega, kot to počno njihovi tovariši tam zunaj. Toda tu, v naši samotni hiši, je vse drugače. To je hiša božjih otrok.

Ko se zaveš svoje šibkosti imaš dve možnosti. S prisiljenim pogumom in močjo jo prikriješ. Posledica: človek – človeku: volk. Ali pa sprejmeš svoje omejitve in svojo šibkost. Posledica: človek – človeku: brat.

Božična oznanila

Stopil si s svojega prestola
in se postavil pred vrata moje koč.

Čisto sam sem pel v kotu
in tvoje uho je prestreglo pesem.

Stopil si dol in se ustavil pred vrati moje koč.

V tvoji veži je veliko mojstrov

in tam se venomer glasijo pesmi.

A preprosta hvalnica tega novinca ti je ganila srce.

Ena sama otožna strunica
se je pomešala
z veliko glasbo sveta
in z rožo za zmagalno
nagrado si prišel dol
in se ustavil
pred vrati moje koč.

Oznanila

-V veliki zadregi sem kaj naj letos napišem za oznanila. Pandemija se pri nas ne umirja in podobno je v preostali Evropi. Vse kaže, da bomo božič in novo leto praznovali doma. - Tokrat torej ne bo polnočnice, bom pa na sveti večer, v **četrtek 24. decembra** maševal ob 18.00. Mašo boste lahko spremljali na spletu (<http://www.zaplaz.si/prenos-v-zivo/>). Na božični dan, **25. decembra** bo maša na spletu ob 8.00. -V soboto **26. decembra** je god sv. Štefana, prvega mučenca in državni praznik, dan samostojnosti. -**27. decembra** bo prva nedelja po božiču, praznik Svete Družine in god sv. Janeza evangelista. Maša bo na spletu ob 8.00.

-Ponedeljek **28. decembra** je god nedolžnih otrok, tepežki dan. -V četrtek **31. decembra** je god sv. Silvestra in drugi sveti večer. -Petek **1. januar** je god Marije, Svete Božje Matere, prvi dan novega leta in svetovni dan miru. Maša na spletu bo ob 9.00. -Torek **5. januarja** bo tretji sv. večer, v sredo **6. januarja** pa praznik Gospodovega razglasenja – Trije kralji. Maša na spletu bo ob 8.00.

Če bo v tem obdobju prišlo do sprememb glede možnosti osebne udeležbe pri sv. maši bomo to objavili na naši www strani.

Jaslice Čeprav smo v času pandemije, so naši vrli jasličarji zavihali rokave in bodo postavili jaslice, tako na Čatežu, kot na Zaplazu. **Cerkev na Zaplazu** bo predvidoma med 10. januarjem in veliko nočjo zaprta zaradi obnove notranjosti.

Verski tisk v letu 2021

Družina: 119,60€; Ognjišče: 33,50€; mohorjevke 202: 62,10 €; Družinska Pratika: 5,90€

Blagoslov

Letos torej ne bo skupnega praznovanja praznika Gospodovega rojstva in bo morala vsaka družina doma poustvariti božično vzdušje. Vabim vas, da vsaj na prvi sveti večer doma opravite obred družinskega blagoslova.

Že prej pripravimo blagoslovljeno vodo v posodici ter, npr., smrekovo vejico, s katero bomo kropili sebe in stanovanje. Pripravimo tudi kovinsko ali keramično posodico kamor bomo položili žerjavico, ter kadilo. Dogovorimo se med seboj kdo bo skrbel za kropljenje z blagoslovljeno vodo, kdo bo skrbel za kajenje, kdo za molitev (in/ali petje). Družina se zbere ob jaslicah. Se pokrižamo (morebiti zapojemo kakšno kitico pesmi Poslušajte vsi ljudje) in voditelj prebere molitev:

V: Gospod Bog, zahvaljujemo se ti za naš dom in te prosimo: blagoslovi ga. Naj bo kraj tvojega miru. V njem naj ne bo sovraštva, ampak ljubezen, naj ne bo nasprotij, ampak edinost. Namesto užaljenosti naj bo odpuščanje, namesto krivic sodelovanje. Naj ne bo žalosti, ampak veselje ter duševno in telesno zdravje. Tvoj nebeški blagoslov naj nas spremlja ob praznikih in v novem letu, da te bomo po novorojenem Odrešeniku slavili zdaj in vekomaj. Amen.

Na žerjavico stremo nekaj zrn kadila in pričnemo z blagoslavljanjem stanovanja. Drug za drugim gremo skozi vse prostore naše hiše. Spredaj gre tisti, ki bo kropil z blagoslovljeno vodo, za njim tisti, ki skrbi za kajenje, za njima pa vsi ostali. Med kropljenjem stanovanja molimo eno ali več desetkov rožnega venca lahko pa tudi zapojemo kakšno božično pesem.

Ko smo opravili blagoslov se vrnemo pred jaslice in voditelj nadaljuje:

V: Slava Očetu in Sinu in Svetemu Duhu...

(ostali odgovorijo) - kakor je bilo na začetku, tako zdaj in vselej, in vekomaj. Amen.

V: Gospod nas blagoslovi, nas varuj vsega hudega in pripelji v večno življenje. Amen.

Se pokrižamo. Za zaključek lahko zapojemo kakšno božično pesem.

Božič je tu

Ne glede na vse. Ne glede na korono, ne glede na karanteno, ne glede na omejitve. Ne glede ali se boš utegnil srečati z širšo družino ali zgolj s tvojimi najbližjimi. Ali pa, če boš čisto sam. Nič ne de: božič je tu!

Vsi imamo neke predstave kakšno bi moralo biti naše življenje, s kom bi morali praznovati, kako bi morali praznovati, kaj bi se moralo zgoditi... Z lučmi, okrasjem, bogato mizo želimo poustvariti vzdušje, za katerega menimo, da bi moral prevladovati v teh prazničnih dneh. In včasih nam uspe. Drugič pa ves ta blišč ne more prikriti izgube, ki smo jo pretrpeli v zadnjem obdobju. Morda se prav na božični večer toliko bolj zavedamo odsotnost nekoga, ki ga ni več med nami. Morda se prav na božični večer toliko bolj zavedamo svoje krhkosti in minljivosti. Svoje neobglenosti, ki nam jo je pandemija naredila samo še bolj očitno.

A prav v tem je božič! Ni božič v tem, da zmagoslavno stopamo skozi življenje, da razkažemo svojo neustrašnost in uspešnost. Kajti moč in neustrašnost nas oddaljujeta od drugih ljudi, ko jim dokazujemo, da jih ne potrebujemo, da zmoremo sami, da nam ni mar za njih. Ko se pa, nasprotno, počutimo ranjene in neobgljene, se začnemo pogrešati in hrepenimo po bližnjem. Morda je prav zato želel Bog odložiti svoj blišč in vsemogočnost, da bi postal eden izmed nas. Do nas ne prihaja s svojo vsevednostjo in vsemogočnostjo, temveč v neobglenosti in krhkosti otroka. Kako drugače je stopiti do Boga, ki pred tabo leži neobglen in nemočen, kot pa do Boga, ki sedi na zlatem prestolu, obkrožen z vso nebeško vojsko.

Božji otrok iz nas izvabi vso nežnost in lepoto, za katero smo že mislili, da je že davno umrla v nas. Ko bi le znali ohraniti to notranjo lepoto vse dni v letu. Ko bi le znali gojiti to lepoto v naših medsebojnih odnosih, da bi se vsak dan v nas rodil Božji otrok!

Blagoslovljen božič in srečno novo leto!

žpk

